

Thứ Năm, 17-9-2026. Năm A
Tuần 24 Thường Niên

1Cr 15, 1-11

1 Corinthians 15:1-11

Nhờ ân sủng của Chúa mà tôi mới có được như ngày hôm nay (1Cr 15,10)

In four different places in his letters, Paul admits that he once persecuted the Church. That's why he considers himself the "foremost" of sinners (1 Timothy 1:15). He isn't being falsely humble or exposing a self-image problem; he is bold enough to say, "Be imitators of me, as I am of Christ" (1 Corinthians 11:1). But by his reckoning, he did the worst thing possible by persecuting Christ in his brethren. And so, in today's first reading, he calls himself the "least" of the apostles (15:9).

In addition, Paul describes himself as an "abnormally born" apostle (1 Corinthians 15:8). Unlike the Twelve, who accompanied Jesus throughout his earthly ministry, he was a latecomer. Not only that, but he experienced Jesus calling him to repentance and to apostolic service at the same time (Acts 9:1-16).

"By the grace of God I am what I am" (1 Corinthians 15:10). What an exclamation! Paul sees his whole life as a manifestation of God's grace. Even his former sinful life reflects that grace. Whatever sins lie in the past now serve to magnify how merciful God has been toward him, and his grace is at work in and through him in the present. He works hard as an apostle to the Gentiles because God has given him a heavy burden of service and suffering. And even this heroic labor shows the grace of God working through him.

Trong bốn đoạn khác nhau trong thư của mình, Phao-lô thừa nhận rằng ông từng bắt bớ Hội Thánh. Đó là lý do tại sao ông tự coi mình là người "tội lỗi nhất" (1Tm 1,15). Ông không giả vờ khiêm nhường hay bộc lộ vấn đề về hình ảnh bản thân; ông đủ can đảm để nói: "Hãy bắt chước tôi, như tôi bắt chước Đức Kitô" (1Cr 11,1). Nhưng theo sự tính toán của ông, ông đã làm điều tồi tệ nhất có thể khi bắt bớ Đức Kitô trong anh em mình. Và vì vậy, trong bài đọc thứ nhất hôm nay, ông tự gọi mình là người "nhỏ nhất" trong số các tông đồ (15,9).

Thêm vào đó, Phao-lô tự mô tả mình là một tông đồ "sinh ra không bình thường" (1Cr 15,8). Không giống như mười hai tông đồ, những người đã cùng đi với Chúa Giêsu trong suốt chức vụ trên đất của Ngài, ông là người đến muộn. Không chỉ vậy, ông còn trải nghiệm việc Chúa Giêsu kêu gọi ông ăn năn và phục vụ trong chức vụ tông đồ cùng một lúc (Cv 9,1-16).

"Nhờ ân sủng của Thiên Chúa mà tôi mới được như ngày nay" (1Cr 15,10). Thật là một lời thốt lên đầy mạnh mẽ! Phao-lô xem toàn bộ cuộc đời mình như một sự thể hiện của ân sủng Thiên Chúa. Ngay cả cuộc sống tội lỗi trước đây của ông cũng phản ánh ân sủng đó. Bất cứ tội lỗi nào trong quá khứ giờ đây đều làm nổi bật lòng thương xót của Thiên Chúa dành cho ông, và ân sủng của Ngài đang hoạt động trong và qua ông ở hiện tại. Ông làm việc vất vả với tư cách là tông đồ cho dân ngoại vì Thiên Chúa đã giao cho ông một gánh nặng lớn về sự phục vụ và đau khổ. Và ngay cả công việc anh hùng này cũng cho thấy ân sủng của Thiên Chúa đang hoạt động qua ông.

Can you say with boldness, “By the grace of God I am what I am”? If you are like most people, you might veer between extremes when you reflect on your life: debilitating regret for the past and self-doubt in the present; or rationalizing your past and taking pride in the present. You might heap scorn on yourself as you replay some past sin. Or you might congratulate yourself on your clean, well-ordered life, as if you had achieved it on your own. But the Lord sees and loves you as you are, cleansed of past sin and empowered by his grace for his service. Like Paul, thank God for his past mercies and present grace, and place your future in his powerful and gracious hands.

“Thank you, Lord, for your grace at work in me!”

Bạn có thể mạnh dạn nói rằng, “Nhờ ân sủng của Thiên Chúa mà tôi mới được như ngày nay” không? Nếu bạn giống như hầu hết mọi người, bạn có thể dao động giữa hai thái cực khi suy ngẫm về cuộc đời mình: hối tiếc sâu sắc về quá khứ và tự nghi ngờ bản thân ở hiện tại; hoặc biện minh cho quá khứ và tự hào về hiện tại. Bạn có thể tự chế giễu mình khi nhớ lại một tội lỗi nào đó trong quá khứ. Hoặc bạn có thể tự chúc mừng mình về một cuộc sống trong sạch, ngăn nắp, như thể bạn đã đạt được điều đó bằng chính sức mình. Nhưng Chúa nhìn thấy và yêu thương bạn như chính con người bạn, được thanh tẩy khỏi tội lỗi quá khứ và được ban sức mạnh bởi ân sủng của Ngài để phục vụ Ngài. Giống như Phao-lô, hãy tạ ơn Chúa vì lòng thương xót của Ngài trong quá khứ và ân sủng hiện tại, và hãy đặt tương lai của bạn vào bàn tay quyền năng và đầy ân sủng của Ngài.

Lạy Chúa, con cảm ơn Chúa vì ân sủng của Chúa đang hoạt động trong con!

Lc 7, 36-50

Luke 7:36-50

Vậy trong hai người đó, ai mến chủ nợ hơn? (Lc 7,42)

Have you ever felt defined by your sins or failings? Perhaps you hurt someone deeply in the past, and your relationship with that person has been forever altered. Or maybe you feel as if you struggle with the same old sins and have come to assume that you’ll never get over them. Whatever the situation, burdens like these can weigh so heavily on us that we feel as if we’re drowning.

Today’s Gospel presents us with a woman in a similar situation. In fact, compared to many people, she probably felt the sting of her sin very sharply. Even respected Jews like Simon

Bạn đã bao giờ cảm thấy bị định nghĩa bởi tội lỗi hay những thiếu sót của mình chưa? Có lẽ bạn đã làm tổn thương sâu sắc ai đó trong quá khứ, và mối liên hệ của bạn với người đó đã mãi mãi thay đổi. Hoặc có thể bạn cảm thấy như thể mình đang vật lộn với những tội lỗi cũ và cho rằng mình sẽ không bao giờ vượt qua được chúng. Dù trong hoàn cảnh nào, những gánh nặng như thế này có thể đè nặng lên chúng ta đến mức chúng ta cảm thấy như mình đang chết đuối.

Tin Mừng hôm nay trình bày cho chúng ta một người phụ nữ trong hoàn cảnh tương tự. Thực tế, so với nhiều người, có lẽ bà cảm thấy nỗi đau đớn của tội lỗi mình rất sâu sắc. Ngay cả những người Do Thái được kính trọng như

the Pharisee began to equate her with her checkered past. Surely, he thought, Jesus should also know that she was a sinner. So why did he let her anoint him as she did?

In response to Simon's unspoken thoughts, Jesus replied that those who experience extravagant mercy for their sins are usually moved to show extravagant love to the one who forgives them. So instead of focusing on the woman's sinful past, he drew Simon's attention to her current act of love. Here she was, pouring out her heart to Jesus, showing him even greater hospitality than Simon, his host!

Yes, the woman's sins were great; we should never minimize them. But the love and forgiveness that Jesus had for her were even greater. Gratefully, she received this generous gift and responded with her own generosity. She wasn't trying to pay Jesus back, and she wasn't trying to earn future kindness from him. She was just thankful for the fresh start, and the abundant joy she felt overflowed in acts of love.

This woman's story is your story as well. Jesus is offering you the same gift of forgiveness that he gave her. It's the very reason why he died and rose again. So don't let your past define you. Don't settle for feeling weighed down by your sins, not even your worst sins. Not even the sins that you have kept hidden away for years. Come to him, confess your sins, and let him set you free.

"Jesus, I am amazed at the depths of your mercy! What else can I do but worship you with my whole heart?"

Simon người Phariseu cũng bắt đầu so sánh bà với quá khứ đầy sóng gió của bà. Chắc chắn, ông nghĩ, Chúa Giêsu cũng phải biết rằng bà là một tội nhân. Vậy tại sao Người lại để bà xức dầu cho Người như vậy?

Để đáp lại những suy nghĩ thầm kín của Simon, Chúa Giêsu trả lời rằng những người được thương xót vô bờ bến vì tội lỗi của họ thường được thúc đẩy để thể hiện tình yêu vô bờ bến đối với Đấng đã tha thứ cho họ. Vì vậy, thay vì tập trung vào quá khứ tội lỗi của người phụ nữ, Người đã hướng sự chú ý của Simon đến hành động yêu thương hiện tại của bà. Bà đã trút hết nỗi lòng mình với Chúa Giêsu, tỏ lòng hiếu khách còn lớn hơn cả Simôn, người chủ nhà!

Phải, tội lỗi của người phụ nữ ấy thật lớn lao; chúng ta đừng bao giờ xem nhẹ chúng. Nhưng tình yêu thương và sự tha thứ mà Chúa Giêsu dành cho bà còn lớn lao hơn. Với lòng biết ơn, bà đã đón nhận ân huệ hào phóng này và đáp lại bằng chính sự rộng lượng của mình. Bà không cố gắng trả ơn Chúa Giêsu, cũng không cố gắng mong đợi Người sẽ tiếp tục đối xử tốt với bà trong tương lai. Bà chỉ biết ơn vì sự khởi đầu mới mẻ, và niềm vui tràn ngập trong những hành động yêu thương.

Câu chuyện của người phụ nữ này cũng chính là câu chuyện của bạn. Chúa Giêsu đang ban cho bạn ân huệ tha thứ giống như Người đã ban cho bà. Đó chính là lý do tại sao Người đã chết và sống lại. Vì vậy, đừng để quá khứ định nghĩa con người bạn. Đừng bằng lòng với cảm giác bị đè nặng bởi tội lỗi, ngay cả những tội lỗi tồi tệ nhất. Ngay cả những tội lỗi mà bạn đã che giấu bao năm tháng. Hãy đến với Người, xưng tội, và để Người giải thoát bạn.

Lạy Chúa Giêsu, con kinh ngạc trước lòng thương xót vô biên của Chúa! Con còn có thể làm gì khác ngoài việc hết lòng thờ phượng Chúa?

--	--

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.